

Göğün Nakkaşım Ben

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 28 Haziran 2021

İlikleyemediğim bir düşün sen...
Düşsel bir aksanda sarkıtı mevsimin...
Ah, mimozalar ördüğüm ceketim
Boynumda ince bir eşarp:
İçimde saklı aşk ve lokum bahşederken
Aşk nasıl da şeker tadında
Bazense acı ve yassı bir mevsim nakşeden...

Göğün nakkaşım ben
Ve semazen mimarım.
Dökümlü eteklerinde küflü yüreğimin,
Küfreden iblisten köşe bucak kaçtığım
Aklımın katlarında dans eden bir ferman
Ve işte sekiyorum bir heceden yüreğinize
Yürekliyim ben severken en alasından hem
Bir hüsranim aşka kaya misali gibi dayandığım
Oysaki zarif bir kum tanesinden hallice.

İmsak vakti şiarım...
Ezanlarda saklı huzurum
Ömürlük bir sekmedir yüreğin
Hazanında kul kölesi olduğum sağanağın,
Her damlasında akan ruhumun çatısı
Belki de zemini evrenin
Simanız yabancı gelmiyor hem.
Sinsi değildir asla aşk ve özlem.

Ah, sindiremediğim bir çaresizlikle hemhal
Düş çukurunda fokurdayan bense gerçeğim
Tıpkı gerekçelerim gibi bir yandan da kaçarken sizden
Yeter ki zarar ziyan vermeyeyim
Sonlanmadan şiirde saklı ferman
Fidesi umudun elbet gözümü sakındığım
Yasın da muadili bir kelam
Ve ben bir selama şimdiden tavım

Ne de değişir tavrım
Siz yine de inanmayın ben çok korkarım.

Hüzündür akisle bir nebze de olsa yağdığım
Yağdıransa yüce Rabbim
Yağmalandığım kadar âşık bir semazenim
En alasından acı yüklü küfem
Külliyen yalanmış hem aşkın muadili iken
Özlem yüklü bir araya gelmeyen o iki yakam
Yandıkça bu ateş
Yakuttandır gözyaşlarım.

Nazenin ruhun fırar ettiği bir metruk hane ki
İçimde devinen mabedim
Bense sarkıtı hicabın
Akisle yüklü bir serenat mahcup kılındığım
Şifahen mutlak bir esaret
Nasıl ki dünden kalan
Özrümle ve özümle sevdim ben sizi
Şifa bildiğim illa ki aşk yüklü bir ferman
Dikemediğim sökükleri yüreğin ki
Kabrimde yürüdüğüm nasıl da aşikâr
Ömür billah kaçıp kovalanan bir rüzgârla
İstişare eden şu tek zerremle
Kanadığım asla değil yalan
Kandığım saklı Allah nezdinde
İbaresini yüreğimin
Bir mimoza bahçesinde can vermeliyim ben.